

Další manažerské pošetilosti

JARMILA KUBÁŇKOVÁ

Loni jsem se na tomto místě věnovala situacím, kdy mimoškolní vztahy (expartnerské i expracovní) učitelů a rodičů zhoršovaly školní klima a vedly k opakovaným inspekcím ze strany ČŠI. Článek končil výzvou, abyste se jako ředitelé nebáli odejmut / odmítnout přidělit třídnictví / výuku určitého předmětu, pokud seznáte, že ve vzniklé situaci není v silách daného učitele zachovat profesionalitu (obdobně není možné zastupovat u soudu obě strany sporu, vést rozvodové řízení svého bývalého manžela atd.). Dnes bych toto téma ráda navázala dalšími případy, které se též dají řadit mezi manažerské pošetilosti. Z pozice ČŠI jsou neřešitelné, z pozice ředitele školy jsou naopak řešitelné velmi snadno.

Způsobů, jak ředitel může sám sobě zařídit několik inspekcí v rámci jednoho pololetí, je určitě mnoho. Mně utkvěl v hlavě ředitel školy, na kterou byla opakovaně podána stížnost pro neřešení šikany. Jednalo se o několik různých podnětů rodičů žáků 2. stupně ZŠ.

Pan ředitel nám v úvodní větě řekl, že pravomoci ohledně prevence rizikového chování delegoval na svého zástupce (což údajně všichni vědí), že on je o nich jen zprostředkovatelsky informován a že mu tímto předává slovo. Při dalším jednání se uvěřitelně divil, proč ho rodiče neoslovili, když nebyli spokojeni s tím, jak pan zástupce řešil danou situaci, resp. proč se rodiče obrátili na inspektorát.

A dosud si nejsem jistá, zda se nám podařilo tomuto řediteli srozumitelně vysvětlit, že **ředitel jako statutární zástupce má nejen organizační, ale i trestněprávní a morální zodpovědnost** a že **ani delegováním části svých pravomocí se ze zodpovědnosti nemůže vymanit**. A že je pošetilé chtít po rodičích žáků, aby ho oslovovali se svými podněty jen tehdy, pokud opakovaně a dlouhodobě nejsou spokojeni s tím, jak problém řešil jeho zástupce, ale rozhodně dříve, než se obrátí na ČŠI.

Jiný způsob, jak si zajistit několik návštěv ČŠI za rok, mi ukázala paní ředitelka při řešení stížnosti jedné z maminek žáka prvního stupně. Tato maminka byla schopna zahrát veškerými dostupnými komunikačními kanály (psala prostřednictvím datové schránky, e-mailu, sms, WhatsAppu, přes Bakaláře a ještě několika dalšími) všechny učitele svého syna. A ráda chodila také na osobní jednání do školy, kam občas proklouzla i pod záminkou, že má právo být všude, kde je její syn. Ve škole pak vyhledala učitele dle svého uvážení a chtěla okamžitě konzultovat vše, co se synovi z jejího úhlu pohledu nespravedlivě dělo.

Je pochopitelné, že pedagogický sbor byl zprvu překvapen, ale chtěl zákonné zástupkyni žáka maximálně vyjít

vstříc a konzultoval s ní opakovaně stejná témata. Z těchto konzultací nejenže zpravidla nebyl zápis, ale nevzešel z nich ani žádný dohodnutý další postup řešení. A frustrace mezitím rostla na obou stranách – škola měla dojem, že dělá víc než maximum možného, a matka měla dojem, že pořád jen chodí a žádá a nic se neděje. Po pár měsících už de facto vůbec nešlo o žáka školy a jeho možné potíže v kolektivu, ale o spor mezi jeho zákonnou zástupkyní a školou o to, kdo měl udělat jaký zápis, kdo který zápis připomínkoval a dosud nedostal opravený zápis, kdo komu ústně sděloval a domlouval a teď má pocit, že se domluvené neplní a informace nebyly předány tak, jak bylo slíbeno atd.

Při jednání s různými učiteli padala z jejich strany vždy stejná otázka: **chlapec je ok, ale co máme dělat s jeho matkou?** Tato otázka přišla i od paní ředitelky. Chápu, že je to složitá situace, o které se na pedagogických fakultách pravděpodobně neučí, ale **nemá smysl se takto ptát ČŠI při vykonávané inspekční činnosti**. Samotná otázka totiž ukazuje na to, že paní ředitelka má právě v manažerských dovednostech mezeru, což se za pár týdnů dozví z výsledků šetření stížnosti.

Vážené ředitelky, vážení ředitelé, vím a respektuji, že vaše práce je náročná a odpovědná. Pokud tedy jen trochu můžete, **investujte do sebe a do svého dalšího (manažerského) vzdělávání. A to nejen proto, abyste si troufli školu rozšířit / zmodernizovat / otevřít novým pedagogickým přístupům, ale abyste též byli schopni zajistit ve škole takové klima, v němž se bude dobře učit.**

Poznámka redakce:

Tento text navazuje na článek publikovaný před rokem, tedy v Řízení školy 6/23.

Všechny doposud publikované texty najdete na www.rizeniskoly.cz/casopisy.

KLIMA ŠKOLY

Jako předplatitel máte přístup k elektronické verzi časopisu v rámci svého předplatného. Najdete tu všechny doposud publikované texty přehledně, můžete filtrovat podle témat i autorů, ukládat, tisknout...

Mgr. Jarmila Kubáňková, Ph.D.,
metodička služeb 116 000 a 116 123,
statutární zástupkyně Cesta z krize,
z. ú.

Linka pro
rodinu a školu